

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 17. kolovoza 2008.

Univerzalnost spasenja

Draga braćo i sestre!

Na današnju 20. nedjelju kroz godinu, liturgija nam predlaže da razmišljamo o riječima proroka Izaije: "A sinove tuđinske koji pristadoše uz Jahvu da mu služe / ... njih ću dovesti na svoju svetu goru / i razveseliti u svojem Domu molitve / ... jer će se Dom moj zvati / Dom molitve za sve narode" (Iz 56,6-7). O univerzalnosti spasenja govori i apostol Pavao u drugome čitanju, kao i evanđelje u kojem se opisuje zgoda s Kanaankom, strankinjom u odnosu na idove, koju je Isus uslišao zbog njezine velike vjere. Boja nam riječ pruža priliku razmišljati o univerzalnosti poslanja Crkve, koju čine narodi svih rasa i kultura. Upravo iz toga proizlazi velika odgovornost crkvene zajednice, koja je pozvana sve velikodušno prigrliti i biti znak i oruđe zajedništva za čitavu ljudsku obitelj.

Koliko je vano, prije svega u našem vremenu, da svaka zajednica sve više produbljuje tu svoju svijest, kako bi se tako pomoglo i civilnom društvu da pobijedi svaku moguću napast rasizma, nesnošljivosti i isključivosti i da se organizira tako da u njemu vlada poštivanje dostojanstva svakog ljudskog bića! Jedna od velikih tekovina čovječanstva je upravo pobjeda nad rasizmom. Ipak, naalost, u nekim se zemljama javljaju njegova nova zabrinjavajuća očitovanja, često vezana uz društvene i ekonomske probleme, koji ipak nikada ne mogu opravdati prezir prema drugoj rasi i rasnu diskriminaciju. Molimo kako bi posvuda poraslo poštivanje prema svakoj osobi, kao i svjesna odgovornost da je samo u uzajamnom prihvaćanju svih moguće graditi svijet označen istinskom pravdom i pravim mirom.

elio bih danas predložiti jednu drugu molitvenu nakanu, vezano uz vijesti koje, poglavito u ovom razdoblju, pristižu o brojnim i teškim prometnim nesrećama. Ne smijemo se naviknuti na tu alosnu

stvarnost! Previše je dragocjeno dobro ljudskog ivota i previše je nedostojno čovjeka umrijeti ili ostati invalid zbog uzroka koje se, u najvećem broju slučajeva, moglo izbjeći. Potreban je sigurno veći osjećaj odgovornosti. Napose od strane vozača, jer do nesreća često dolazi zbog prevelike brzine i nepromišljenosti. Voziti javnim prometnicama zahtijeva moralni osjećaj i građanski osjećaj. Kako bi se ovaj potonji osnailo nuno je da mjerodavne vlasti stalno rade na sprječavanju, nadzoru i suzbijanju. Kao Crkva, pak, osjećamo se izravno interpeliranima na etičkom planu: kršćani moraju prije svega izvršiti osobni ispit savjesti o svojem ponašanju za upravljačem; neka zajednice uz to nauče sve svoje članove da vonju također shvaćaju kao područje na kojem će se braniti ivot i na konkretan način iskazivati ljubav prema blinjemu.

Povjerimo spomenute društvene problematike Marijinu majčinskom zagovoru, koju sada zazivamo zajedno molitvom Angelusa.

Nakon Angelusa:

Nastavljam s pozornošću i zabrinutošću pratiti stanje u Gruziji i osjećam se posebno bliz rtvama sukoba. Dok uzdiem posebnu molitvu za pokoj preminulih i izraavam iskrenu sućut svima koji su u alosti, upućujem apel da se velikodušno ublai teška oskudica koja je snašla izbjeglice, prije svega ene i djecu, kojima nedostaje i ono osnovno za preivljavanje. Traim da se, bez daljnjih otezanja, otvore humanitarni koridori između June Osetije i ostatka Gruzije, da se napuštene mrtve dostojno pokopa, ranjenima prui primjerena liječnička skrb, a onima koji to ele dopusti da se pridruue svojim dragima. Neke se, usto, etničkim manjinama uključenim u sukob prui zaštita i jamče ona temeljna prava koja se nikada ne smiju kršiti. elim, na kraju, da primirje koje je na snazi, postignuto zahvaljujući doprinosu Europske unije, učvrsti i pretvori u trajni mir, dok istodobno pozivam međunarodnu zajednicu da nastavi prui svoju potporu za postizanje trajnog rješenja, kroz dijalog i zajedničku dobru volju.

S dubokom sam tugom primio vijest o iznenadnoj smrti biskupa Bolzana i Bressanonea mons. Wilhelma Emila Eggera. Kada sam se prije nekoliko dana opraštao s njim na prvi je pogled izgledalo da je bio dobroga zdravlja. Ništa nije upućivalo na tako brzu smrt. Pridruujem se alosti rodbine i čitave biskupije, u kojoj je bio cijenjen i obljubljen zbog svoje zauzetosti i svoje predanosti. Uzdiući Gospodinu arku molitvu za pokoj duše ovoga dobrog i vjernog sluge, upućujem poseban utješni apostolski blagoslov njegovu bratu kapucinskom redovniku, drugoj rodbini i svim svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima laicima biskupije Bolzano-Bressanone.